

Пѣтелъ съ челядь-тѣ си.

По двори ходи пѣтле : на главѣ му червено грѣбенче, подѣ клювъ му червена брадица. Клювъ му дълго, опашка му шяренѣ сърпѣ ; на нозѣ му бодили. Пѣтелъ съ нозѣ купище рови, кокошки съ пиленца си выка :

„Кокошчици — чючюлатки! кудкудячки — домакынки! шяренки — баренки! чернички — бѣлички! тичайте съ пиленца: намѣрихъ ви добрѣ хранищѣ.“

Кокошки ся съ пилци събиратъ, крякатъ, скакатъ, хранѣ си не раздѣлятъ, помежду си ся каратъ.

Пѣтелъ крамола не обыча, тутакси челядь примири: коѣ за чючюлка, коѣ за опашка, распрыснеты насамъ натамъ, хранѣ изѣде самъ, па хвръкне подхвръкне на плѣтъ, крылѣ заплѣска: ку-ку-ри-гу!

Сравниѣте иѣшла съ кошкѣ-шѣ и съ кокошкѣ-шѣ.

Патица.

Сѣди Велко на брѣгъ та си глѣда патици, какъ ся изъ рѣкѣ щиватъ; съ широки клювчета въ водѣ бърникатъ, жълты краченца на слънчице грѣжатъ. За